

[Kr. Johansen.]

dertil, eller ogsaa fordi man som Følge af gammel Slendrian ikke har interesseret sig tilstrækkeligt derfor.

Det er mit Haab, at her aabnes en Mulighed for at oprette det, der er forsømt, at der aabnes en Mulighed for at opbevare disse Værdier, for at bedre mange Landmænds Økonomi og for i forøget Grad at skaffe Beskæftigelse. Derfor tillader jeg mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling og til Vedtagelse.

Nielsen Mann: Det er ubestrideligt et godt Formaal, den højtærede Landbrugsminister stræber imod med dette Lovforslag, nemlig Opsamling og Opbevaring af baade fast og flydende Gødning paa en bedre Maade end hidtil, saa at den kostbare Ammoniak ikke fordampes eller bortsiver i Jorden. Betydningen af Opbevaringen af det flygtige Kvælstof i Naturgødningen er nu ikke den højtærede Landbrugsministers Opfindelse, den har Landbrugets Mænd for længst været klar over. Betydningen af dette Lovforslag ligger i, at Ministeren blægger sin Interesse med Kontanter. Det kan vi paaskønne. Og de Vilkaar for Forrentning af Laanene, som Ministeren stiller, maa kaldes højst kulante. Laanene er jo helt rentefrie, saa selv den saakaldte Profet fra Brande er overgaaet. Ogsaa Afragsvilkaarene, 2 Aars Afragsfrihed og dernæst 10 Aars Afragstid, finder jeg rimelige under Hensyn til den Merindtægt, som Laaneren kan paaregne.

Angaaende Fortrinsretten, som der er ytret nogen Betænkelighed ved fra flere Sider, bl. a. af Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, kan jeg vel forstaa Betænkeligheden, men i det givne Tilfælde finder jeg det forsvarligt at yde en Fortrinsret for de her omtalte Laan.

Man kan vist ogsaa sige, at Tidspunktet for Lovforslagets Fremsættelse er meget heldigt valgt. Vi staar jo umiddelbart over for et Valg; det er derfor ikke mærkeligt og heller ikke noget nyt, at det ved en saadan Lejlighed drypper lidt paa Vælgerne. Man vil se, at det har regnet paa adskillige Vælgere. Der er lige i det høje Ting behandlet et Lovforslag om Forhøjelse af Tjenestemændenes Løn. Vi kan fornøftigvis intet have imod, at det ogsaa drypper paa Landbrugets Vælgere. Men der er et andet Forhold, som man næppe i alle Kredse er klar over. Naar der i de københavnske Blade i den seneste Tid er klaget over Flæskemangel, saa er der ikke gjort op-

mærksom paa, at dette Forslag ligger paa Rigsdagens Bord, for her er der virkelig en god Bid. Jeg skal tillade mig at hende „Ekstrabladet“s Opmærksomhed paa Lovforslaget, saa antager jeg Jammeren hører op. Det har uden Tvivl sin Værdi for Regeringen, at et saadant Forslag forelægges umiddelbart forud for Valget, for det er jo knappe Tider for Husmændene, og dette Lovforslag tager særlig Sigte paa Husmændene, der stilles noget gunstigere end de større Brugere.

Naar vi skal have et saadant Stykke fedt Flæsk, saa er det kun naturligt, at vi ogsaa faar Peber og Salt. Det har den højtærede Minister ikke glemmt. Jeg tænker her paa § 7 i Lovforslaget, den Paragraf, som vi har mødt i en Række Lovforslag, og som vi ynder at kalde Fagforeningsparagraffen. Den er gaaet igen i en Række Lovforslag. Her har man ganske vist modereret den ved at fastsætte en Grænse ved 800 Kr. for Opførelsessummen for de Anlæg, der er Tale om, men saa er til Genæld et andet godt Formaal varetaget, nemlig Omhuen for, at Landbruget ikke skal glemme det indbyrdes Skel. Jeg skal tillade mig at henstille, at dette Skel slettes, saa at alle bliver fri for Pligten til at antage organiseret Arbejdskraft ved disse Arbejders Udførelse, saa meget mere som Motiveringen for dette Lovforslag, hvis Værdi jeg i øvrigt anerkender, bl. a. er Hensynet til en Valutabesparelse for Samfundet som Helhed. Som bekendt er der lige meget Kvælstof i Ajle og Gødning, hvad enten det drejer sig om Herremændens eller Husmændenes. Det vil ogsaa være rimeligt at give dem forholdsvist lige gode Vilkaar, for det er ikke saadan, at man kan gaa ud fra, at en Mand, der har Brug for et Gødningsted til 800 Kr., altid er velstillet; det kan ofte være saadan, at ogsaa de større Brugere langtfra er rige, de kan være endog særdeles daarligt stillede.

Den højtærede Minister nævnte i sin Forelæggelsestale, at Lovforslaget var udarbejdet af Raastofkommissionen. Har Raastofkommissionen virkelig ønsket indføjet den Paragraf, som jeg her har talt om? Er det ikke en politisk Paragraf, som den højtærede Minister selv har indføjet? Det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) mente, at det var naturligt at foretrække dem, der har forsikret sig mod Sygdom og Arbejdsløshed, til saadanne Arbejder med offentlig Understøttelse, og vi har jo mange Gange mødt dette, at de, der forsikrer sig mod Arbejdsløshed,